

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/65/2013
Identifikačné číslo spisu:	6707010878
Dátum vydania rozhodnutia:	19.02.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Lipovský
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6707010878.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19. februára 2014 v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Pavla Polku v trestnej veci proti obvinenému W. S. pre obzvlášť závažný zločin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20, § 221 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 2 T 196/2007, o dovolaní obvineného podanom prostredníctvom obhajcu JUDr. Emila Vánku proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. marca 2013, sp. zn. 5 To 84/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného W. S. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 2 T 196/2007 z 15. júna 2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5 To 84/2012 z 19. marca 2013 bol obvinený W. S. uznaný vinným, že

v bode 6/ rozsudku

v presne nezistenom dni mesiaca júl 2006 W. S. a W. R. ako konateľ spoločnosti X. s.r.o. Banská Bystrica, ul. Q., v ktorej sa stal na ten účel W. R. po dohode s W. S. konateľom podľa vzájomnej predchádzajúcej dohody, prišli do predajne Hyundai Portas so sídlom vo Zvolene, časť Rákoš objednať 2 ks osobné motorové vozidlá zn. Hyundai Santa Fé a 1 ks Hyundai Sonáta, pričom pri objednávke zložili finančnú hotovosť v celkovej výške 120.000,- Sk teda 3 983,27 eur, následne nato W. R. dňa 21.07.2006 v pobočke Tatra Leasing s.r.o. Banská Bystrica, ul. Dolná č. 2 s touto spoločnosťou ako poskytovateľom leasingu uzatvoril leasingovú zmluvu č. 11061969, v úmysle vylákať a prisvojiť si úžitkové motorové vozidlo zn. Hyundai Santa Fé 2,7, číslo karosérie KMHSH81DP6U053774 v nadobúdacej hodnote) podľa faktúry č. 02060117 zo dňa 28.07.2006 vo výške 1.184. 900,- Sk teda 39 331,47 eur s cieľom prenechať predmet leasingu inej osobe podľa pokynu W. S. za účelom jeho vývozu do zahraničia a ďalšieho odpredaja, pričom W. S. určil obžalovanému R. ktoré vozidlo v ktorej predajni má vybrať, tiež zabezpečoval a sprostredkoval zaplatenie akontácie a podieľal sa aj na vývoze predmetu leasingu do zahraničia, čím spoločnosti Tatra Leasing .s.r.o. Bratislava spôsobili škodu vo výške 35 348,2 eur,

v bode 7/ rozsudku

v presne nezistenom dni v mesiacoch júl - august 2006 W. S. doviezol W. R. ako konateľa spoločnosti X. s.r.o. Banská Bystrica, v ktorej sa stal na ten účel W. R. po dohode s W. S. konateľom, pred predajňu s predajom osobných motorových vozidiel zn. Mercedes Benz vo Zvolene s tým, aby šiel do predajne kde sú pripravené doklady, ktoré podpíše, následne na to W. R. dňa 4.8.2006 v pobočke CAC Leasingu Slovakia a.s. Banská Bystrica s touto spoločnosťou ako prenajímateľom leasingu uzatvoril leasingovú zmluvu č. 55903449, ktorej predmetom bolo osobné motorové vozidlo zn. Mercedes-Benz E200 CDI, číslo karosérie WDB2110041A854792 v nadobúdacej hodnote podľa faktúry č. 206010084 zo dňa 4.8.2006 vo výške 1.530.000,- Sk teda 50 786,7 eur, po zaplatení akontácie 306 000 Sk, teda 10157,34 eur, v úmysle vylákať a prisvojiť si toto vozidlo a prenechať motorové vozidlo na pokyn W. S. B. A., nar. XX.XX.XXXX, ktorý si pre vozidlo do predajne prišiel, avšak po 2 mesiacoch po výzve riaditeľky p. S. ho vrátil CAC Leasing Slovakia a.s. Bratislava, v súčasnej dobe UniCredit Leasing Slovakia a.s. Bratislava, Plynárska č. 7/A spôsobili škodu vo výške 40 629,36 eur,

v bode 8/ rozsudku

v presne nezistenom dni v mesiaci august 2006 po vzájomnej predchádzajúcej dohode W. S. a W. R. dňa 7.8.2006 v sídle spoločnosti PEMA Slovakia s.r.o. Košice po zložení zálohy W. R. vo výške 14,200,- EURO uzatvorili na spoločnosť X. s.r.o. Banská Bystrica, Ul. Q. ,v ktorej sa stal na ten účel W. R. konateľom, s touto spoločnosťou leasingovú zmluvu č. L01297, predmetom ktorej boli 2 ks nákladných motorových vozidiel zn. Iveco Stralis AT SZM 4x2 430 PS Business, číslo karosérie WJMMIVSK004311471 a WJMMIVSK004301442 v celkovej nadobúdacej hodnote 106.650,- EURO t.j. 4.006 307 Sk, v úmysle vylákať tieto vozidlá a prisvojiť si ich tak, že predstierajúc úmysel uzavrieť leasingovú zmluvu po prevzatí vozidiel tieto prenechal W. R. po podpise zmluvy W. S. tak, že mu odovzdal kľúče ako aj doklady od vozidiel a ten následne nato zabezpečil vyvezenie vozidiel do Hamburgu, SRN za účelom ich ďalšieho odpredaja, doposiaľ nezisteným osobám, pričom W. S. tiež zabezpečoval a sprostredkoval zaplatenie akontácie a podieľal sa aj na vývoze predmetov leasingu do zahraničia čím spoločnosti PEMA Slovakia s.r.o. Košice spôsobili škodu vo výške 92 450 eur

spolu v bodoch 6/, 7/, 8/, 168. 427,56 eur,

čím spáchal

pokračujúci obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods.1, ods. 4 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.

Za to bol odsúdený:

Podľa § 221 ods. 4, § 39 ods. 1 Tr. zák., na trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov nepodmienečne.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. bol mu uložený ochranný dohľad podľa § 78 ods. 1 Tr. zák. v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. mu bola spoločne s obžalovaným W. R. uložená povinnosť nahradiť škodu spoločnosti Tatra leasing, s.r.o. Továrnska 10, Bratislava IČO 31326552 vo výške 35 348,2 eur, spoločnosti UniCredit leasing Slovakia, a.s., Bratislava (C.A.C leasing a.s. Bratislava) Hurbanovo náb. 1, IČO 357 30 978 škodu vo výške 40 626,36 eur a spoločnosti Pema Slovakia s.r.o. Košice, Pri Prachárni 20, IČO 31665802 škodu vo výške 92 450 eur, tieto spoločnosti súd podľa § 228 ods. 2 Tr. por. so zvyškom nároku na náhradu škody a odkazuje na občianske súdne konanie.

Proti rozsudku krajského súdu podal obvinený W. S., prostredníctvom obhajcu dovolanie, pričom ako dovolacie dôvody uviedol ustanovenie § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Tr. por.

V odôvodnení dovolania obvinený namieta skutkové zistenia súdov nižšieho stupňa a pre správne právne posúdenie zistených skutkov je nevyhnutné ich posúdenie z hľadiska ustanovení Obchodného zákonníka. V konaní absentuje vykonanie dokazovania k niektorej forme trestnej súčinnosti. Výsledkom pojednávania

súd neprekonateľné pochybnosti, ktoré vôbec neboli vyhodnotené v prospech obvineného, ako to požaduje zákon, ale práve naopak, v jeho neprospech. Podľa obvineného počas konania nebolo pristúpené k zmene právnej kvalifikácie, a ani neboli o tom účastníci upovedomení, napriek tomu bola zmenená právna kvalifikácia a toto zásadným spôsobom a prekvapujúco zastihlo aj obhajobu. Súd nesprávne právne posúdili celý základ konania, teda úmysel. Škoda nevznikla v dôsledku podvodu, ale v dôsledku zásahu štátu do osobnej slobody obvineného. Postupom odvolacieho súdu bolo porušené základné právo obvineného na spravodlivý súdny proces v dôsledku odmietnutia dôkazných návrhov o najpodstatnejších skutočnostiach potrebných pre rozhodnutie o vine.

Obvinený v dovolaní navrhuje vzhľadom na spôsob a rozsah procesných pochybení už v prípravnom konaní vec vrátiť do prípravného konania, ak s tým bude súhlasiť generálny prokurátor, prípadne po zrušení označeného uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5 To 84/12 zo dňa 19. marca 2013 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 2 T 196/2007 zo dňa 15. júna 2012 prikázať vec okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Zároveň navrhol, aby bol do skončenia dovolacieho a následného konania prepustený z výkonu trestu odňatia slobody.

Obvinený W. S. dovolanie podané prostredníctvom obhajcu doplnil samostatnými písomnými podaniami, doručenými dovolaciemu súdu dňa 15. októbra 2013, 30. októbra 2013, 3. decembra 2013 a 17. januára 2014. Obvinený W. S. označené písomné podania adresoval priamo dovolaciemu súdu a z toho možno ustálil, že ide o podania, o ktorých dovolateľ svojho obhajcu neinformoval a preto nemožno tvrdiť, že obsah podaní si obhajca osvojil.

K dovolaniu obvineného W. S., ktoré bolo podané jeho obhajcom sa vyjadril prokurátor, ktorý uviedol, že s rozhodnutiami Okresného súdu Zvolen a Krajského súdu v Banskej Bystrici sa v plnom rozsahu stotožňuje, a preto má za to, že tvrdenia obvineného W. S. sú len jeho interpretáciou vykonaných dôkazov, pričom ich vyhodnotením samostatne ako i vo vzájomnej súvislosti nemohli sudy dôjsť k inému záveru než k tomu, že W. S. sa dopustil konania, ktoré mu bolo kladené za vinu a za čo bol právoplatne odsúdený. V ďalšej časti písomného vyjadrenia prokurátor podáva výklad jednotlivých dovolacích dôvodov a navrhuje v konečnom dôsledku, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako dovolací súd, na neverejnom zasadnutí uznesením bez preskúmania veci podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol dovolanie obvineného W. S., lebo je zrejmé, že nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 371 Tr. por.

Najvyšší súd, ako súd dovolací, zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávneným procesným subjektom (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.); dospel však k záveru, že nie sú splnené dôvody uvedené v § 371 ods. 1 Tr. por.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Konštantná judikatúra právo na obhajobu v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Platný Trestný poriadok obsahuje celý rad ustanovení, ktoré upravujú jednotlivé čiastkové práva obvineného, charakteristické pre príslušné štádium trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Zo znenia tohto ustanovenia totiž jednoznačne vyplýva, že len porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom je spôsobilé naplniť uvedený dovolací dôvod. V praxi to znamená, že o zásadné porušenie práva na obhajobu pôjde najmä vtedy, ak obvinený nemal v konaní obhajcu, hoci v jeho trestnej veci boli splnené dôvody povinnej obhajoby.

Z písomných dôvodov dovolania obvineného W. S., podaného prostredníctvom obhajcu, nie sú

zistiteľné žiadne okolnosti, ktoré by signalizovali porušenie práva na obhajobu obvineného W. S.. Pokiaľ obvinený W. S. v súvislosti s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. poukazuje na zmenu právnej kvalifikácie bez toho, aby boli o tom účastníci upovedomení, dovolací súd poukazuje na to, že obvinený W. S. bol konečnými rozhodnutiami súdov nižšieho stupňa uznaný vinným z rovnakého trestného činu - obzvlášť závažného zločinu podvodu spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 221 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., pričom takto právne boli kvalifikované skutky aj v obžalobe Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici, sp. zn. Kv 50/06 zo dňa 5. decembra 2007. Je teda nesporné, že nedošlo v priebehu konania pred súdom k žiadnej zmene právnej kvalifikácie konania obvineného W. S. oproti obžalobe takým spôsobom, ktorý by naznačoval porušenie práva na obhajobu obvineného W. S..

Skutočnosť, že súdy nižšieho stupňa nevykonali dôkazy podľa návrhu obvineného W. S. sama o sebe bez ďalšieho neznamená porušenie práva obvineného na obhajobu hlavne v situácii, keď súdy považovali skutkový stav za dostatočne preukázaný. Je plne v kompetencii súdu, aby sám rozhodol v okolnostiach prípadu, ktoré dôkazy na zistenie skutkového stavu, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti vykonať, bez ohľadu na to, ktorá zo strán konania ich navrhla. Hodnotenie dôkazov súdmi, ktoré nezodpovedá predstavám obvineného rovnako nie je v rozpore s právom obvineného na obhajobu.

Dovolací súd nezistil porušenie práva na obhajobu obvineného W. S. a ustálil, že dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. v prípade obvineného W. S. nie je daný.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

K dovolacej námietke v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. keď sa obvinený domnieva, že rozhodnutie napadnuté dovolaním je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, dovolací súd uvádza, že nezistil také pochybenia konajúcich súdov pri vykonávaní jednotlivých dôkazov, ktoré by odôvodňovali záver o tom, že dôkazy neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Obvinený v dovolaní v podstate nešpecifikuje žiaden dôkaz, ktorý by mal byť vykonaný nezákonným spôsobom.

Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. možno uplatniť v prípade, ak dôjde k porušeniu zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie jednotlivých dôkazných prostriedkov. Nemožno ním však (úspešne) napadnúť informatívnu hodnotu dôkazu, resp. spôsob hodnotenia dôkazu súdom. Nesprávne hodnotenie dôkazov možno napraviť v odvolacom konaní, nie však v konaní o dovolaní. Obvinený W. S. v dovolaní nekonkretizoval, ktoré konkrétne ustanovenia trestného poriadku mali byť porušené v rámci vykonávania dôkazov takým spôsobom, aby ich porušenie bolo spôsobilé naplniť tento dovolací dôvod.

V súvislosti s uplatneným dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolací súd konštatuje, že nezistil žiadne pochybenia súdov nižšieho stupňa, ktoré by odôvodňovali záver o naplnení dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

K obvineným W. S. uplatnenému dovolaciemu dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolací súd uvádza, že jedným z dovolacích dôvodov podľa ktorého dovolanie v trestnom konaní možno podať je, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu dovolací súd skúma, či skutok ustálený súdmi nižšieho stupňa bol správne podriadený pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Iba opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin alebo, že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Pod týmto sa rozumie napríklad nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 - §

30 Tr. zák.), premlčanie trestného stíhania (§ 87 Tr. zák.), ďalej pochybenie pri ukladaní úhrnného alebo súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 - § 43 Tr. zák.), ukladanie trestu obzvlášť nebezpečnému recidivistovi podľa § 47 ods. 2 Tr. zák. Uvedené ustanovenie sa vzťahuje aj na porušenie iných hmotnoprávných predpisov ako je Občiansky zákonník, Obchodný zákonník a pod., pokiaľ tieto majú právny vzťah k právnemu posúdeniu skutku.

K tomuto dovolaciemu dôvodu je potrebné ďalej uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia existencie tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy nižšieho stupňa a teda dôvodom dovolania nemôžu byť skutkové zistenia, čo vyplýva aj z dikcie ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť ani dopĺňať. Vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové námietky sa pritom považujú námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu vykonaných dôkazov súdmi nižšej inštancie. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania. Dovolací súd nie je odvolacou inštanciou zameranou na preskúmavanie rozhodnutí súdu druhého stupňa.

Po analýze dovolania obvineného W. S. dovolací súd ustálil, že vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. obvinený uplatnil výlučne námietky, ktorými zjavne vybočil z deklarovaného dovolacieho dôvodu. Jeho námietky smerujú proti spôsobu hodnotenia dôkazov a správnosti skutkových zistení súdmi nižšieho stupňa. V podstate spochybňuje súdmi ustálený skutkový stav a predkladá dovolaciemu súdu vlastné hodnotenie vykonaných dôkazov a následne i vlastnú verziu skutkov, založenú na inom, pre neho priaznivom, hodnotení dôkazov.

Skutočnosť, že sudy nižšieho stupňa si neosvojili hodnotenie dôkazov podľa predstáv obvineného, nie je naplnením zákonného dovolacieho dôvodu uplatneného obvineným v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia existencie dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa. V trestnej veci obvineného W. S. to teda znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie, podľa ktorého obvinený spáchal skutok tak, ako je uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými skutkovými závermi sa stotožnil zjavne aj odvolací súd. Tieto skutkové okolnosti obsiahnuté v opise skutku potom poskytujú spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov pokračujúceho obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., zo spáchania, ktorého obzvlášť závažného zločinu bol obvinený W. S. uznaný vinným.

Dovolací súd nemohol akceptovať ani dovoláciu námietku obvineného W. S., že jeho konanie bolo nesprávne právne kvalifikované.

Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolanie obvineného aj v tomto prípade smeruje ku skutkovým zisteniam, teda, že skutku sa nedopustil, ktorá okolnosť nemôže zakladať dovolací dôvod. Dovolací súd dospel k záveru, že dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. uplatnený obvineným W. S. nie je daný.

Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného W. S. nie sú splnené dôvody

dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného W. S. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Po odmietnutí dovolania obvineného W. S. dovolací súd nemal zákonný podklad na rozhodnutie o prepustení obvineného z výkonu trestu odňatia slobody.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.